"Dolina Meksyku"-AiSD

Jacek Kulma Konrad Leszczyński 18 stycznia 2023r.

Spis treści

1	$\mathbf{W}\mathbf{p}$	rowadzenie	3
2	Imp	olementacja grafu	3
	2.1	Klasa Vertex	3
		2.1.1 Metody	3
	2.2	Klasa Graph	4
		2.2.1 Metody	4
3	Algo	orytm i jego implementacja	5
	3.1	Opis algorytmu	5
	3.2	Implementacja	5
		3.2.1 Zmienne pomocnicze	5
		3.2.2 Kod	6
4	Złoż	żoność czasowa	7
5	$\mathbf{W}\mathbf{y}$	niki i testy	7
6	Zwi	zualizowane przykłady	8
	6.1	Przykład 1	8
	6.2	Przykład 2	9
	6.3	Przykład 3	10
	6.4	Przykład 4	11
	6.5	Przykład 5	12
	6.6	Przykład 6	13
	6.7	Przykład 7	14
	6.8	Przykład 8	15
	6.9	Przykład 9	16
	6.10	·	17
		Przykład 11	18
		Przykład 12	19
		Przykład 13	20
		Przykład 14	

1 Wprowadzenie

W ramach naszego projektu przenieśliśmy się w czasie do około XIV w. do malowniczej doliny Meksyku wówczas jeszcze położonej nad rozległym jeziorem. Wokół tegoż jeziora znajdowały się miasta, które wspólnie handlowały. Niestety nie wszystkie miasta miały ze sobą porozumienie handlowe. Te, które jednak miały wysyłały fregaty handlowe, aby kursowały od jednego miasta do drugiego. Aby jednak rozwój handlu był bardziej prężny, przywódcy zdecydowali, że opracowana zostanie jedna trasa wiodąca przez wszystkie miasta wokół jeziora, tak żeby każda para kolejno odwiedzanych miast miała porozumienie handlowe. Problemem stała się jednak konstrukcja takiej trasy, aby i czas podróży fregaty był najkrótszy. I w tym momencie rozpoczęło się nasze wyzwanie.

Celem naszego zadania projektowego było napisanie algorytmu, który dla losowej liczby $n \leq 20$ miast oraz losowej liczby m dwustronnych porozumień handlowych opracowywał najkrótszą trasę przechodzącą przez wszystkie miasta wokół jeziora oraz podawał czas jej przepłynięcia.

2 Implementacja grafu

W naszym programie zaimplementowaliśmy sieć połączeń handlowych między poszczególnymi miastami w Dolinie Meksyku jako graf ważony nieskierowany, w którym wierzchołki odpowiadają miastom, krawędzie porozumieniom handlowym między tymi miastami a wagi czasowi przepłynięcia z jednego miasta do drugiego.

W naszym programie posłużyliśmy się programowaniem obiektowym. Wierzchołki oraz graf ważony nieskierowany zaimplementowaliśmy jako połączone ze sobą klasy obiektów o podanych niżej metodach.

2.1 Klasa Vertex

2.1.1 Metody

- init(key) tworzy nowy obiekt typu vertex (wierzchołek), który posiada następujące parametry:
 - id=key wskaźnik na konkretny wierzchołek;
 - connectedTo={} pusty słownik, w którym klucze to sąsiadzi rozważanego wierzchołka(obiekty typu Vertex), a wartości to wagi połączenia między nimi;

- visited=False wskaźnik logiczny, który informuje czy wierzchołek został odwiedzony w algorytmie.
- addNeighbor(nbr,weight=0) funkcja, która do słownika sąsiadów(connectedTo) wstawia nowy wierzchołek i wagę połączenia, czyli "nbr:weight";
- **getConnections()** zwraca listę wierzchołków(obiektów typu Vertex) sąsiadujących ze słownika connectedTo;
- getId() zwraca Id wierzchołka;
- **getWeight(nbr)** zwraca wagę połączenia z wierzchołkiem nbr ze słownika connectedTo;
- removeNeighbours() usuwa wszystkich sąsiadów wierzchołka poprzez zastąpienie słownika connecetedTo pustym słownikiem.

2.2 Klasa Graph

2.2.1 Metody

- init() tworzy obiekt będący grafem ważonym, nieskierowanym o parametrach:
 - vertlist={} pusty słownik wierzchołków grafu, w którym klucze to Id wierzchołków, a wartości to obiekty Vertex(Id);
 - numVertices=0 liczba wierzchołków w grafie równa na początku 0;
- addVertex(key) powiększa parametr numVertices o 1 oraz do słownika vertlist wstawia element "key:Vertex(key)";
- **getVertex(n)** zwraca ze słownika vertlist wierzchołek(obiekt typu Vertex) o Id=n;
- addEdge(f,t,weight=0) funkcja wykonuje dwie rzeczy:
 - Jeśli wierzchołek o Id=f lub wierzchołek o Id=t nie znajdują się w słowniku vertlist, wówczas funkcja dodaje je do grafu przy pomocy funkcji addVertex()
 - Do słownika sąsiadów wierzchołka t dodawany jest element "Vertex(f):weight" przy pomocy funkcji addNeighbor(). Symetrycznie wykonywane jest to samo dla wierzchołka f.
- getVertices() zwraca listę składajacą się z Id wierzchołków grafu.

3 Algorytm i jego implementacja

3.1 Opis algorytmu

Rozwiązaniem problemu jest ścieżka hamiltona, tzn. ścieżka przechodząca przez każdy wierzchołek dokładnie raz, o najkrótszym łącznym czasie podróży.

W celu znalazienia takiej ścieżki stosujemy algorytm przechodzenia grafu w głąb, zapamiętując po drodze wszystkie możliwe ścieżki oraz czasy potrzebne do ich pokonania. Na końcu wybieramy najszybszą z nich.

3.2 Implementacja

3.2.1 Zmienne pomocnicze

- used liczba odwiedzonych wierzchołków. Jeśli równa się ona liczbie wszystkich wierzchołków w grafie, to znaleźliśmy ścieżkę hamiltona.
- **cost** zmienna przechowująca łączny koszt (czas potrzebny do przebycia) obecnie rozważanej ścieżki. Początkowo przyjmuje wartość 0.
- cheapest_cost ta zmienna przechowuje koszt (czas) potrzebny do przebycia najszybciej, do tej pory znalezionej, ścieżki hamiltona. Na początku przyjmuje wartość ∞. Jeśli po przejsciu wszytskich wierzchołków grafu okaże się, że cost < cheapest_cost, to zmienna cheapest_cost przyjmuje wartość zmiennej cost.
- path lista wierzchołków tworzących obecnie rozważaną ścieżkę. Początkowo jest pusta i stopniowo dodajemy do niej kolejne wierzchołki.
- **best_path** lista wierzchołków tworzących najkrótszą ścieżkę hamiltona. Na początku jest ona pusta. Przypisujemy do niej listę **path**, gdy końcowy koszt rozważanej ścieżki jest mniejszy od kosztu najlepszej, do tej pory znalezionej, trasy.
- weights lista czasów połączeń pomiędzy kolejnymi wierzchołkami w obecnej rozważanej ścieżce. Na starcie weights = {0} koszt połączenia pierwszego rozważanego wierzchołka z nim samym jest zerowy.

3.2.2 Kod

Poniższy algorytm znajduje najszybszą ściezkę hamiltona w grafie G, rozpoczynając poszukiwania w zadanym wierzchołku. W celu znalezienia najlepszej trasy algorytm należy wywołać dla każdego wierzchołka i wybrać najlepszy z wyników.

```
begin hamiltonian_path_list(int ver)
1
2
         Visited(ver):=true;
3
         path[used]:=ver;
4
         used:=used+1;
5
         for all w \in Neighbours(v) do
6
               if \neg Visited(w) then
7
                     weights[used]:=koszt \ połączenia \ ver \ z \ w;
8
                     hamiltonian\_path\_list(w) fi;
               if used=|G| then
9
10
                    for i=0:|G|-1 do
11
                          cost = cost + weights[i];
12
                    if cost < cheapest_cost then
13
                          cheapest\_cost:=cost;
                          best_path:=path; fi;
14
15
                    cost:=0; fi;
16
         Visited(ver):=false;
17
         path[used]:=puste;
18
         weights[used]:=puste;
19
         used:=used-1;
20
         return (best_path, cheapest_cost);
21 end hamiltonian_path_list;
```

4 Złożoność czasowa

Algorytm szukania ścieżki hamiltona jest problemem NP-zupełnym. W ogólności nie wiadomo czy problem tej klasy daje się rozwiązać w czasie wielomianowym lub logarytmicznym.

Przy szukaniu najkrótszej ścieżki hamiltona w grafie ważonym, w najbardziej pesymistycznym przypadku, mamy do czynienia z problemem komiwojażera. Dzieje się tak, gdy rozważany graf jest grafem pełnym. W tej sytuacji liczba kombinacji (wszystkich ścieżek hamiltona) wynosi $\frac{(n-1)!}{2}$. Zatem ten problem ma złożoność czasową typu silnia.

Możemy zauważyć, że dla n=20 ilość kombinacji to $\frac{19!}{2}\approx 6\times 10^{16}$, co sprawia, że rozwiązanie tego problemu, w jakimkolwiek sensownym czasie staje się praktycznie niewykonalne.

5 Wyniki i testy

Niech n oznacza liczbę wierzchołków grafu G. Dla $3 \leqslant n \leqslant 10$ wylosowaliśmy po 100 grafów i zbadaliśmy średni czas potrzebny do przebycia najkrótszej trasy. Dodatkowo sprawdziliśmy w ilu przypadkach powstały grafy nieposiadające żadnej ścieżki hamiltona. Uzyskane wyniki przedstawia poniższa tabela.

n	średni koszt najlepszej trasy	przypadki bez rozwiązania
3	9,3	46
4	13,2	48
5	17,3	43
6	18,2	47
7	19,2	42
8	23,2	38
9	25,8	36
10	28,9	29

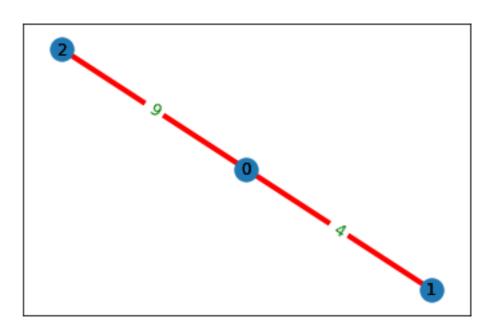
Jak można było się spodziewać, średni koszt najszybszej trasy rośnie, gdy zwiększamy ilość wierzchołków w grafie. Liczba przypadków bez rozwiązania (grafów bez ani jednej scieżki hamiltona) zachowuje się zupełnie na odwrót. Testów dla n>10 nie wykonujemy ze względu na złożoność czasową algorytmu.

6 Zwizualizowane przykłady

Do wizualizacji sporządzanych przykładów i testów posłużyliśmy się zewnętrznym pakietem NetworkX służącym m.in. do badania wykresów, grafów i sieci.

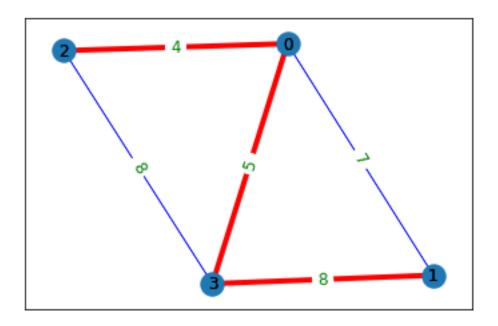
6.1 Przykład 1

Liczba wierzchołków:3 Liczba krawędzi:2 Najkrótsza trasa:(1,0,2) Czas najkrótszej trasy:13

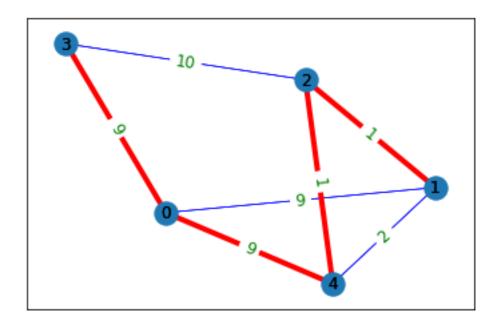
6.2 Przykład 2

Liczba wierzchołków:4 Liczba krawędzi:5 Najkrótsza trasa:(1,3,0,2) Czas najkrótszej trasy:17

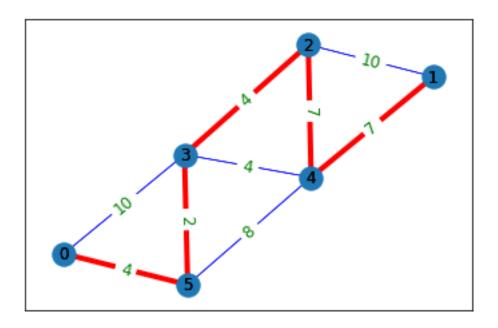
6.3 Przykład 3

Liczba wierzchołków:5 Liczba krawędzi:7 Najkrótsza trasa:(1,2,4,0,3) Czas najkrótszej trasy:20

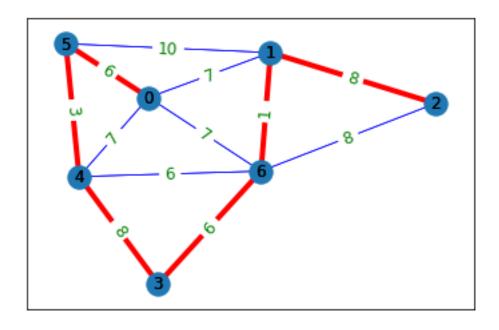
6.4 Przykład 4

Liczba wierzchołków:6 Liczba krawędzi:9 Najkrótsza trasa:(0,5,3,2,4,1) Czas najkrótszej trasy:24

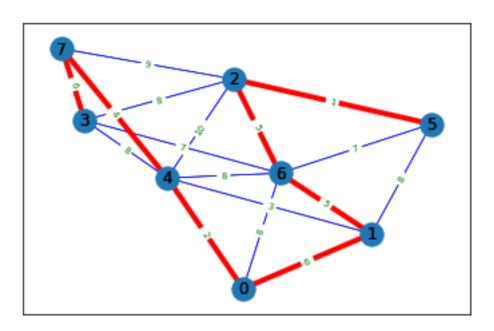
6.5 Przykład 5

Liczba wierzchołków:7 Liczba krawędzi:12 Najkrótsza trasa:(0,5,4,3,6,1,2) Czas najkrótszej trasy:32

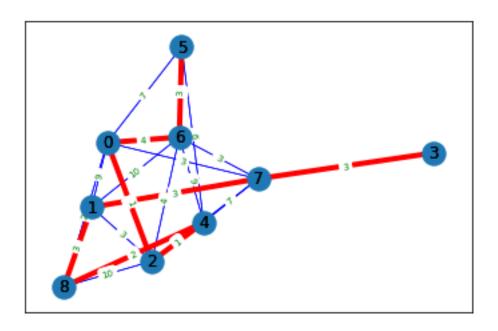
6.6 Przykład 6

Liczba wierzchołków:8 Liczba krawędzi:17 Najkrótsza trasa:(3, 7, 4, 0, 1, 6, 2, 5) Czas najkrótszej trasy:29

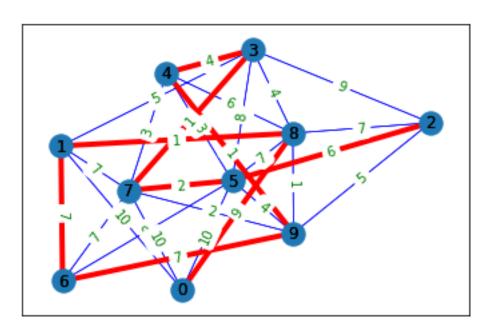
6.7 Przykład 7

Liczba wierzchołków:9 Liczba krawędzi:21 Najkrótsza trasa:(3, 7, 1, 8, 4, 2, 0, 6, 5) Czas najkrótszej trasy:20

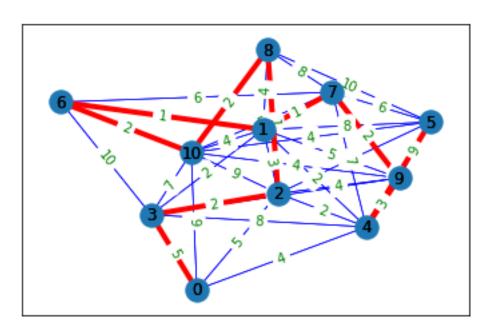
6.8 Przykład 8

Liczba wierzchołków:10 Liczba krawędzi:28 Najkrótsza trasa:(0, 8, 1, 6, 9, 4, 3, 7, 5, 2) Czas najkrótszej trasy:38

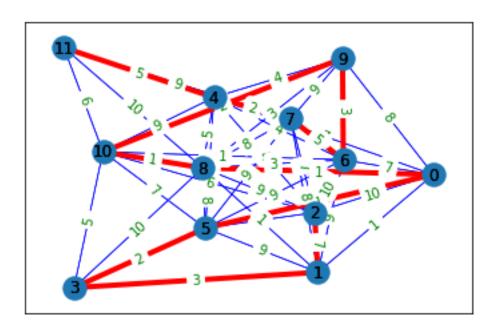
6.9 Przykład 9

Liczba wierzchołków:11 Liczba krawędzi:37 Najkrótsza trasa:(0, 3, 2, 8, 10, 6, 1, 7, 9, 4, 5) Czas najkrótszej trasy:21

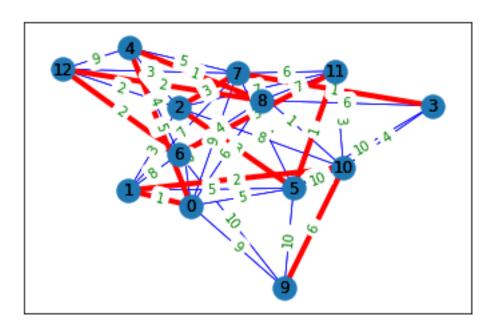
6.10 Przykład 10

Liczba wierzchołków:12 Liczba krawędzi:45 Najkrótsza trasa:(2, 1, 3, 5, 0, 8, 10, 9, 6, 7, 4, 11) Czas najkrótszej trasy:32

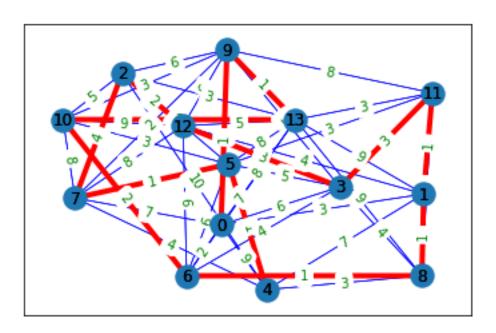
6.11 Przykład 11

 ${Liczba~wierzchołków:} 13 \\ Liczba~krawędzi:} 41 \\ Najkrótsza~trasa:} (3,~7,~2,~5,~11,~6,~12,~8,~4,~0,~1,~10,~9) \\ Czas~najkrótszej~trasy:} 30$

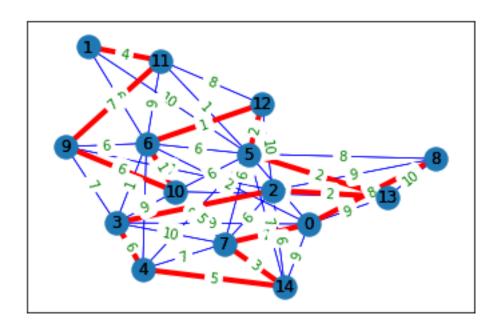
6.12 Przykład 12

 $Liczba\ wierzchołków:14\\ Liczba\ krawędzi:50\\ Najkrótsza\ trasa:(0,\ 9,\ 13,\ 10,\ 6,\ 8,\ 1,\ 11,\ 3,\ 12,\ 2,\ 7,\ 5,\ 4)\\ Czas\ najkrótszej\ trasy:23$

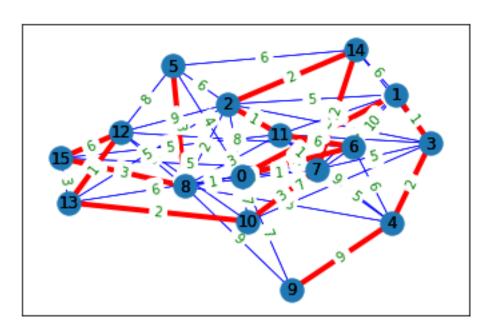
6.13 Przykład 13

 $Liczba\ wierzchołków:15\\ Liczba\ krawędzi:45\\ Najkrótsza\ trasa:(1,\ 11,\ 9,\ 10,\ 6,\ 12,\ 5,\ 13,\ 2,\ 3,\ 4,\ 14,\ 7,\ 0,\ 8)\\ Czas\ najkrótszej\ trasy:50$

6.14 Przykład 14

 $Liczba\ wierzchołków:16\\ Liczba\ krawędzi:53\\ Najkrótsza\ trasa:(5,\,8,\,15,\,12,\,13,\,10,\,7,\,14,\,2,\,11,\,6,\,0,\,1,\,3,\,4,\,9)\\ Czas\ najkrótszej\ trasy:46$

Literatura

- [1] Lech Banachowski, Krzysztof Diks, Wojciech Rytter (2021) Algorytmy i Struktury Danych, Wydawnictwo Naukowe PWN.
- [2] Anna Radzikowska (2022) Algorytmy i struktury danych, Wykład 4: Algorytmy Grafowe I, MiNI PW, r.ak. 2022/2023.
- [3] Wikipedia, Problem komiwojażera: https://pl.wikipedia.org/wiki/Problem_komiwoja%C5%BCera
- [4] Wikipedia, Problem NP-zupełny: https://pl.wikipedia.org/wiki/Problem_NP-zupe%C5%82ny